

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије служио је синоћ, 24. марта, са свештенством парастос жртава НАТО агресије у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици. Тиме је симболично у 19:45 часова, када су пале прве бомбе на нашу земљу 1999. године, почео молитвени скуп под називом „Почело је 24. марта 1999. 20 година и даље нас убијају карциноми, леукемије, смртоносност новорођенчади“.

Након парастоса у крипти храма скуп је настављен приказивањем филма о догађајима и страдњима од почетка до краја НАТО бомбардовања, продукција канала ИН4С. На молтвеном скупу о тим страшним данима говорили су Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије, Игор Дамјановић из Мировног покрета „Не у рат, не у НАТО“, Томислав Рачић херој са Кошара и проф. др Божидар Бојовић.

Игор Дамјановић кординатор Мировног покрета „Не у рат, не у НАТО“ је истакао да овај покрет у Црној Гори има двије обавезе. Прва је према нашим славним прецима који су 27. марта 1941. одбили Хитлеров Тројни пакт и већ у мају у Србији и 13 јула у Црној Гори, подигли масовне народне устанке против нацистичког зла у окупираној Европи, док је друга обавеза поштовање хероја и војника Војске Југославије који су се 1999. године успјешно супроставили НАТО агресији.

„Бомбардовање које је на данашњи дан прије 20 година започето, по много чему је била агресија слична нацистичкој из 1941. године. Нацисти су стрељали сто за једнога, а НАТО пакт је предсједнику Слободану Милошевићу испоставио ултиматум да уколико не повуче непобијећену војску Југославије са Косова и Метохије слиједи апокалипса у којој ће на недјељном нивоу гинути хиљаде грађана Србије и Црне Горе.“

Он је казао да је ова пријетња по својој суштини готово идентична нацистичкој доктрини примењеној у опсади Лењинграда. Истакао је да је у употреби војних отрова, НАТО пакт био чак и монструознији од нациста јер је дејству осиромашеног уранијума и другим опасним материјама изложио целокупно становништво Србије и Црне Горе, најгоре је што ће штетне последице осиромашеног уранијума остати заувјек.

Решавајући дилему малодушних да ли послје свега има смисла наставити борбу, Дамјановић поручује да ћемо као што смо преживјели турске зулуме и подигли се из безнађа са краја 17. вијека, затим аустроугарску, фашистичку и нацистичку окупацију, преживјети и вријеме НАТО пакта: „Слава херојима одбране отаџбине 1999. године и као што је много пута у својој историји васкрснула васкрснуће поново истинска Црна Гора.“

У име свих бораца који су стали у одбрану отаџбине и оних који су остали по врлетима Паштрика и осталих мјеста широм тадашње СРЈ, скуп је поздравио Томислав Рачић, херој са Кошара, познатији као „водник Пламен“.

„Поменуо бих браћу који су остали као гранични камен да обиљеже територију наше отаџбине. Било је ту свих нас из бивше Југославије, Срба Црногораца, Муслимана и Хрвата, Горанаца... Тамо смо сви били браћа и једно, бранитељи наше отаџбине.“

Он је подсетио да су борбе на Космету почеле марта 1998. године и да је на Кошарама најгори напад био у септембру 1998. године када је у засједу шиптарских терориста упала патрола Војске Југославије када је погинуло пет војника, предвођени Агимом Рамаданијем који је касније и погинуо на Кошарама. Додао је да су се борбе тада водиле на целој територији Космета и да су своје животе на Космету оставиле и жене добровољци:

„На крају да нагласим да војска, полиција и остале снаге безбједности на Косову и

Метохији, СРЈ, Србији и Црној Гори, нисмо изгубили рат, већ је даљи рат наставила политика а ми као војска смо се часно и поштено повукли са Косова и Метохије и надам се да ћемо се тамо у скорије време поново вратити“, поручио је Томислав Рачић, херој са Кошара.

Проф. др Божидар Бојовић истакао је да се злочини најјаче војне силе у историји човјечанства против мале међународно признате државе, злочини којима је у посрнућу једне цивилизације траг за сва времена оставио НАТО од 24. марта до 10. јуна 1999. године, не смију заборавити.

На крају вечери присутнима се обратио и Високопреосвећени Митрополит који је подсетио на ријечи Светога Александра Невског да Бог није у сили него у правди истичући да је то оно што је кроз вјекове надахњивало истинске праве људе без обзира гдје живјели и ком народу припадали:

„То је оно на чему је саграђена сва историја балканског народа, како га обично зову они који себе поистовјеђују са Европом, говорећи о нама као примитивним племенима и народима. Међутим, тај Балкан, тако озлоглашен и извикан, он је темељ и срце Европе. Он је родио хришћанску Европу“, рекао је владика и додао да је цар Константин пренио престоницу из паганског, многобожачког Рима, гдје је главно начело било хљеба и игара, у мали град Визант, Константинопољ.

Митрополит је казао да је хиљаду година та Европа, утемељена на Јерусалиму, Атини, Константинопољу, рађала све што је истинско и право у свеукупној Европи. Нагласио је да је ова Европа која се данас пројавила и поистовјетила себе са Европом само један дио ње, и да она није истинска и права хришћанска Европа, већ њена негација.

„Истинска Европа, Европа Светога Петра и Павла, Европа Фране Асишког, Дантеа, Шекспира и других великих људи, све до највећег Европљанина нашега времена Де Гола, умрла је у Приштини. Преко наших страдања данас тријумфује једна друга Европа! То је Европа крсташких ратова, и она све што ради, ради у име људских права“, рекао је Митрополит. Појаснио је да су и крсташки ратови вођени у име ослобађања Гроба Христовог, а у исто вријеме су оскрнавили Свету Софију у Цариграду, прогнали источно ромејског цара и патријарха из Цариграда и поставили свога владара и патријарха, и вршили насиље у читавој Малој Азији до Јерусалима.

Нагласио је владика да је та Европа која је сад тријумфовала, а коју нажалост подржава и признаје једна група наших Црногораца, Европа Наполеона, Мусолонија и Хитлера. Казао је владика да ми не можемо другим путем јер је наша Европа изворна Константиновско-Јустинијановска, царска Европа која је, што се тиче владара, окончана мученичком смрћу царске руске породице 1918.

„То је био крај једне Европе, који се наставља и у нашим временима. Међитим, ови страдалници, нарочито дјеца која су побијена од НАТО пакта, Милица Ракић, дјеца на Мурину..., Кошарама, не могу бити побијеђени, јер то би значило прихватити да је то завршена прича и на КиМ, Србији, Црној Гори, Европи, свијету. То значи прихватити да је зло оно које управља судбинама свијета.“, казао је Митрополит и додао да то неће бити јер је ипак свака сила до времена а Божија свевремена.

„У имену Божијем је суд и правда и није Бог у сили него у правди и то показује сва историја рода људскога и ово вријеме ће да посвједочи да ће добро, човјечност, Христос Бог – творац неба и земље, носилац правде и истине, дародавац љубави, побиједити сатанску силу која се пројављује данас као што се у Његово вријеме пројављивала и која Га је приковала на Крст, која и данас прикива на крст све оне који су носиоци Христовога духа“, закључио је Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије.

Весна Девић

(mitropolija.com)